

مدیر کل شیلات سیستان و بلوچستان بیان کرد: فراهم شدن زمینه ایجاد بیش از ۲۷ هزار فرصت شغلی در چابهار با پرورش میگو



مدیر کل شیلات سیستان و بلوچستان گفت: پرورش میگو در نوار ساحلی چهار طرفیت بالای برای ایجاد اشتغال و توسعه اقتصادی منطقه دارد و می تواند بیش از ۲۷ هزار نفر را در بخش های مختلف تکثیر و پرورش میگو، فرآوری و صادرات به کار گیرد.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، علی فاتحی جهانبغ به ایسا اظهار کرد: نوار ساحلی سیستان و بلوچستان با برخورداری از اقلیم و آب و هوای مناسب، دسترسی به آب های آزاد اقیانوسی و اراضی ساحلی مستعد، ظرفیت‌های بالفعل و بالقوه فراوانی در زمینه تکثیر و پرورش آبزیان دریایی دارد و به بهشت آبی پروری کشور شناخته می‌شود.وی افزود: استان سیستان و بلوچستان و به ویژه منطقه چابهار با دارا بودن سواحل گسترده و شرایط آب و هوایی ایده آل، موقعیت بسیار مناسبی برای پرورش میگو دارد.وی بیان کرد: این فعالیت نه تنها تولید مواد غذایی با ارزش را افزایش می‌دهد بلکه نقش مهمی در ایجاد اشتغال پایدار و رونق اقتصادی منطقه ایفا می‌کند.مدیر کل شیلات سیستان و بلوچستان با اشاره به وضعیت تکثیر میگو افزود: چهار مرکز فعال تکثیر میگو با ظرفیت تولید ۵۰۰ میلیون قطعه لارو در سال و اشتغال ۹۰ نفر فعالیت دارند و علاوه بر این، سه مرکز تکثیر دیگر با ظرفیت اسمی ۹۰ میلیون قطعه طی سال‌های گذشته از چرخه تولید خارج شده‌اند. اراضی مستعد جدیدی نیز برای احداث مراکز تکثیر شناسایی شده است.فاتحی جهانبغ گفت: ۲ مجتمع فعال پرورش میگو با مساحت چهار هزار و ۷۵۰ هکتار قابلیت تولید ۹ هزار تن در یک دوره و ایجاد اشتغال برای حدود پنج هزار نفر را دار‌اند.وی ادامه داد: همچنین یک سایت غیرفعال رودیک به مساحت ۲۵۰ هکتار ظرفیت تولید ۳۲۰ تن و اشتغال ۲۲۰ نفر دارد و ۳۲ هزار هکتار اراضی مستعد دیگر در نوار ساحلی چابهار شناسایی شده است که قابلیت ایجاد اشتغال برای بیش از ۲۱ هزار نفر را فراهم می‌کند.وی با اشاره به وجود ۳۲ هزار هکتار اراضی مستعد پرورش میگو و فرصت‌های اشتغال دریا محور، گفت: سواحل جنوب سیستان و بلوچستان از گواثر دشتیاری تا چابهار، کنارک و زراپاد بهشت آبی پروری ایران بوده و بالفعل شدن ظرفیت‌های شیلاتی به‌ویژه در حوزه تولید انواع آبزیان از جمله میگو همان گنج پنهان سواحل مکران است. جهانبغ درباره پرورش ماهیان دریایی در قفس نیز اظهار کرد: ظرفیت آب های ساحلی استان برای پرورش ماهیان دریایی ۳۰۰ هزار تن در سال برآورد شده و در حال حاضر ۶ منطقه با ظرفیت تولید ۴۵ هزار تن شناسایی شده که برخی طرح ها در این مناطق در حال احداث و اجرا هستند.

۵۰۰۰ شغل در پروژه شهرک مواد شیلاتی دلبران ایجاد می شود

فرمانده سپاه امام صادق (ع) استان بوشهر گفت: پنج هزار شغل در پروژه شهرک مواد شیلاتی دلبران ایجاد می شود.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، سردار حمید خرمدل در بازدید از پروژه شهرک مواد شیلاتی دلبران واقع در دلوار با تمجید از مدیر و زیر مجموعه قرارگاه امام حسن مجتبی (ع) گفت: این پروژه یکی از پروژه‌های خوب و ارزشمند حوزه شیلات در سطح کشور است.فرمانده سپاه امام صادق (ع) استان بوشهر با اشاره به اینکه این پروژه در قریب به ۸۵۰ هکتار زمین آماده سازی می شود؛افزود: برای این کار ۲ هزار خانواده در این پروژه مستقر می‌شوند و ۵ هزار شغل ایجاد می‌شود.وی اظهار امیدواری کرد که با نهایی شدن این پروژه نزدیک به ۴۰ هزار تن میگو پرورش و استحصال شود و این پروژه مجموعه کاملی است که پرورش لاو و خرید و تضمین میگو و بسته بندی و صادرات را انجام می‌دهد.فرمانده سپاه امام صادق (ع) استان بوشهر با بیان اینکه این پروژه کار بسیار ارزشمند، نو و بدیعی بوده که مجموعه قرارگاه امام حسن مجتبی علیه السلام بدون اتکا به سود انجام می‌دهد، گفت: هدف این مجموعه این است که مردم منطقه را مشغول به کار کرده و اتفاق بسیار خوبی در این منطقه شکل گیرد.

وی به مشکلات و معایب پرورش میگو در گذشته اشاره و خاطر نشان کرد: با توجه به نزدیکی ما به دریا و ساخت استخرهای بزرگ و سنتی در گذشته ما تولید بسیار کم داشتیم اما در طرح های جدید در فضای ۲ هزار متری ۶، ۷ و ۸ استخر ما سالانه با سه برداشت ۳۰ تن تولید داریم.



گروه شیلات -امید اسماعیلی – مقامات دولتی بر این باورند که شیلات می تواند در نقش کلید طلایی توسعه پایدار در سواحل جنوبی کشور ظاهر شود. بررسی مأموریت‌های در نظر گرفته‌شده برای بخش شیلات در برنامه هفتم نشان می‌دهد که اهداف بزرگی مانند تولید ۸ میلیون تن آبزیان و صادرات یکمیلارد دلاری در برای این حوزه هدف گذاری شده است. در این میان برخی کارشناسان اقتصادی و حتی فعالان اقتصادی حوزه صیادی و شیلات کشور معتقدند که برنامه هفتم توسعه، آمار و ارقام را بلندپروازانه در نظر گرفته و آینده‌ای درخشان برای صنعت شیلات ایران ترسیم کرده است که شاید با واقعیت‌های این روزها چندان همخوانی نداشته باشد. نگاهی به وضعیت اسکله‌ها، بازارها و ذخایر طبیعی موجود در دریاها، نیز نشان می‌دهد فاصله زیادی میان اهداف پیش‌بینی‌شده روی کاغذ و واقعیت‌های میدانی وجود دارد.

به گزارش روزنامه اقتصاد سراسرآمد، میزان تولید آبزیان در برنامه هفتم توسعه ۸۱ میلیون تن پیش‌بینی شده است که بخش اعظم این تولید، مربوط به حوزه آبی‌پروری بوده و در حوزه صید و صیادی حفظ ذخایر، توسعه صید در آب‌های دور و ذخایر کمتر برداشت‌شده پیش‌بینی شده است. با این حساب می‌توان گفت که توسعه آبی مصرفی را از دیگر اهداف برنامه هفتم توسعه است. گزارش‌های رسمی حاکی از آن است که در حال حاضر میزان عرضه سرانه آبزیان در کشورمان ۴ کیلو و ۲۷۰ گرم برآورد شده که با میزان نرم جهانی که حدود ۲۲کیلو گرم است، فاصله دارد. کارشناسان بر این باورند که شیلات و آبی‌پروری به عنوان موتور توسعه‌ای در حوزه کشاورزی محسوب می‌شود و با توجه به آنکه بخش اعظمی از کره زمین را آب فرا گرفته، می‌توان از این موهبت الهی، برای تولید بهینه استفاده کرد. در شرایط امروز کشور، تولیدات شیلاتی می‌تواند در حوزه فقرزدایی، اشتغال آفرینی و تولید ثروت موثر باشد، افزود: حوزه شیلات و آبی‌پروری به عنوان یکی از برنامه‌های توسعه‌ای بخش کشاورزی محسوب نشده تا ضمن ایجاد اشتغال، تولید و ارزش افزوده، توسعه مصرف را در برداشته و به حفظ امنیت غذایی کمک کند.

مدیران وزارت جهادکشاورزی و مسئولان سازمان شیلات باور دارند که شیلات به عنوان رشته‌ای بین‌بخشی محسوب می‌شود و ضرورت دارد سرمایه‌گذاری‌ها با توجه به پتانسیل‌های موجود در این حوزه انجام شود تا برنامه‌ریزان کشور به این نتیجه برسند

«سراسرآمد» از برنامه‌ریزی برای جهش در تولیدات دریایی گزارش می‌دهد؛

توسعه شیلات ایران نیازمند مسیر پایدار است

سازمان شیلات به دنبال ریل گذاری توسعه زیر ساخت های شیلات

نهاد‌های تخصصی، زمین‌های مناسب و حمایت‌های اعتباری، مانع تحقق این مسیر شده است و نشان می‌دهد برنامه هفتم باید بیش از گذشته به توسعه آبی‌پروری توجه کند. ظرفیت بازارهای منطقه‌ای نیز برای محصولات شیلاتی ایران بسیار بالاست، اما ضعف در زنجیره سرد، بسته‌بندی و برندسازی موجب شده سهم کشور از این بازارها ناچیز باقی بماند. نبود زیرساخت‌های لجستیکی مناسب و موانع صادراتی نیز به این مشکل دامن زده است. بنابر این، سیاست‌گذاری در شیلات نمی‌تواند صرفاً بر تولید بیشتر تکیه کند، بلکه باید کیفیت، استانداردهای بهداشتی و لجستیک صادراتی را به عنوان پیش‌نیاز توسعه مورد توجه قرار دهد.

باید توجه داشت که توسعه شیلات بدون رعایت ملاحظات زیست‌محیطی معنایی ندارد. مبارزه با صید غیرمجاز، سهمیه‌بندی هوشمند صید و پایش ذخایر باید به عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از سیاست‌های شیلاتی دنبال شود. تنها در این صورت می‌توان امیدوار بود که ظرفیت دریا فرسوده نشود و شیلات به عنوان یکی از ارکان توسعه پایدار کشور نقش آفرینی کند. معیشت جامعه صیادی نیز به عنوان ستون اصلی این صنعت، با مشکلاتی مانند ناوگان فرسوده، هزینه‌های سرسام‌آور سوخت و نبود امنیت شغلی و بیمه‌ای پایدار، روزه‌پروز شکننده‌تر می‌شود. علاوه‌بر این، نقش‌کلیدی زنان در فرآوری و فروش محصولات شیلاتی، در سیاست‌گذاری‌های کلان تقریباً نادیده گرفته شده است. تا زمانی که برای این چالش‌های ریشه‌ای راه‌حلی واقع بینانه اندیشیده نشود، کلید طلایی توسعه همچنان در باز کردن قفل‌های این صنعت ناکام خواهد ماند.



و حرکت به سمت بهره‌وری مزارع موجود و تولید در آب‌های شور، لب‌شور و آب‌های غیرمتعارف خواهد بود. گلشاهی ادامه داد: در صددیم تا با ریل گذاری بسیار مناسبی که در این برنامه انجام می‌شود در برنامه هشتم توسعه شاهد رشد جهشی در تولیدات دری‌ای –پرورشی با توجه به اسناد بالادستی توسعه دریامحور باشیم.

این مقام مسئول در سازمان شیلات کشور فعالیت در حوزه شیلات و آبی‌پروری را یکی اقتصادی‌ترین فعالیت‌ها در بخش کشاورزی برشمرد و ادامه داد: از آنجایی که فعالیت و سرمایه‌گذاری در حوزه شیلات و آبی‌پروری بین‌دستگاهی است، بنابراین بایستی دستگاه‌های مرتبط در کنار سازمان حاکمیتی شیلات از سرمایه‌گذاران، حمایت‌های ویژه‌تری داشته باشند. وی تغییر نظام‌های بهره‌برداری و حرکت از سرمایه‌گذاری‌های خرد به سمت سرمایه‌گذاری‌های کلان را حرکت به سمت زنجیره‌های ارزش ابعاد کمی تولید را افزایش یکی از راهکارهای توسعه این صنعت برشمرد و افزود: برنامه‌ای توسط این سازمان تدوین نشده که میزان سرمایه‌گذاری را به تفکیک استانی با توجه به طرح‌های موجود پیش‌بینی کرده است.

مسیر پایدار برای توسعه شیلات ایران

آبی‌پروری به عنوان مسیر پایدار توسعه شیلات اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. پرورش در قفس و روش‌های صنعتی، علاوه‌بر کاهش فشار بر ذخایر طبیعی، امکان استانداردسازی و افزایش ارزش افزوده را فراهم می‌سازند. این رویکرد، ثبات عرضه و قابلیت حضور جدی‌تر در بازارهای صادراتی را تضمین می‌کند. بااین حال، فقدان زیرساخت‌های لازم در حوزه



جهش تولیدات دریایی در برنامه‌های توسعه

عیسی گلشاهی، معاون برنامه‌ریزی و مدیریت منابع سازمان شیلات در گفت‌وگو با «راديو اقتصاد»، با اعلام اینکه ظرفیت حوزه شیلات و آبزیان بالاتر از چیزی است که در برنامه هفتم توسعه مدنظر قرار گرفته، تأکید کرد: در اسناد بالادستی ایند ۹۰۹بلاغ‌شده توسط مقام معظم رهبری درخصوص اقتصاد دریامحور به صورت مستقیم با حوزه شیلات مرتبط است و انتظار می‌رود از لحاظ امکانات، اعتبارات و سایر موارد با سایر دستگاه‌ها همکاری‌های بیشتری به‌وجود آید. این مقام مسئول در سازمان شیلات در ادامه خاطر نشان کرد: در حال حاضر حدود ۱۷درصد از جیره غذایی مردم مربوط به آبزیان است که بایستی به عدد ۳۳درصد نزدیک شود. وی میزان تولیدات شیلاتی براساس برآورد انجام‌شده تا پایان۱۴۰۳ را یک‌میلیون و ۶۱۰هزار تن برشمرد و ادامه داد: حدود ۷۹۰هزار تن آن مربوط به صید و صیادی و بخش اعظم باقیمانده مربوط به آبی‌پروری است. این مقام مسئول همچنین افزود: میزان صید در محدوده ۸۰۰هزارتن ثابت خواهد ماند و مطابق برنامه هفتم توسعه فعالیت در این حوزه بر پایه پایداری صید استوار خواهد بود.

ریل گذاری برای شیلات در برنامه هشتم توسعه

معاون برنامه‌ریزی و مدیریت منابع سازمان شیلات افزایش تولید در برنامه هفتم را بیشتر مربوط به آبی‌پروری برشمرد و گفت: با توجه به کمبود منابع آب شیرین، برنامه‌ای برای افزایش تعداد مزارع آب شیرین در داخل کشور در دست نیست

در گفت‌وگوی دکتر سیروس احمدی باروزنامه سراسرآمد مطرح شد؛

استرالیا، کشوری بانشرانه‌های مدرن از فرهنگ واقتصادایرانی

می‌سازد.

شرایط فعلی مهاجرت برای ایرانی‌ها چگونه است؟ آیا مسیر هموارتر شده یا سخت‌تر از قبل است؟

در حال حاضر، قوانین مهاجرتی استرالیا و بسیاری دیگر از کشورها با رویکردی گزینشی و بر پایه مهارت، تحصیلات، سابقه کاری و سرمایه‌گذاری طراحی شده است. برای ایرانی‌ها نیز همان معیارها اعمال می‌شود؛ با این تفاوت که برخی محدودیت‌های ناشی از مسائل دیپلماتیک یا امنیتی می‌تواند روند بررسی پرونده‌ها را طولانی‌تر کند. به‌طور کلی، راه‌های اصلی شامل ویزاهای کاری و مهارتی، سرمایه‌گذاری، تحصیلی و همچنین پیوستن به خانواده است. نکته کلیدی برای متقاضیان این است که با آگاهی از مقررات به‌روز و ارائه پرونده کامل و شفاف اقدام نمایند.

در حال حاضر جامعه ایرانیان در استرالیا به چه صورتی است؟ بیشتر همگرای است یا پراکندگی؟

حضور جامعه ایرانیان در سال‌های اخیر در شهرهای بزرگ استرالیا مثل سیدنی، ملبورن و پرت رشد چشمگیری داشته است. بااین‌حال، همگرایی کامل به معنای یکپارچگی نهادی هنوز به‌طور کامل شکل نگرفته است. دلایل آن متنوع است: تنوع گرایش‌های سیاسی و اجتماعی در میان مهاجران، اختلاف نسلی بین مهاجران قدیمی‌تر و نسل جدید و فاصله جغرافیایی و پراکندگی در شهرهای مختلف؛ با وجود این، رشد انجمن‌های فرهنگی، فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی ایرانیان و حضور پررنگ در عرصه‌های دانشگاهی و ورزشی نشانه‌ای از حرکت تدریجی به سمت جامعه‌ای منسجم‌تر است.

جناب احمدی! شما خود به عنوان یک ایرانی فعال نمونه بارزی از پشتکار و تلاش محسوب می‌شوید، آن‌هم با ثبت رکوردهایی که در گینس داشته‌اید. لطفاً در این‌باره توضیح دهید.

علاوه‌بر فعالیت‌های حرفه‌ای در حوزه مهاجرت، تلاش داشتم در عرصه ورزش نیز جایگاه ویژه‌ای کسب کنم. نتیجه این کوشش‌ها ثبت رکورد جهانی در کتاب گینس بود. بهل، طبیعتاً شغل اصلی من در حوزه مهاجرت است و درگیری‌های کاری روزمره زیادی دارم، اما از مدت‌ها پیش دوست داشتم برای خودم یک هدف شخصی تعیین کنم. تصمیم گرفتم در آستانه ۵۰سالگی یک دستاورد ویژه داشته باشم. از حدود دوسال قبل شروع به تمرین‌های مستمر کردم و خوشبختانه موفق شدم کمی قبل از ۵۰سالگی رکورد جهانی دراز و نشست نیمه را با ثبت بیش از ۲۰هزار حرکت در کمتر از ۵ساعت بشکنم. این کار برای من یک چالش شخصی بود که نشان داد با برنامه‌ریزی و تلاش، می‌توان در کنار حرفه اصلی به دستاوردهای متفاوتی هم رسید.

چراکه به عنوان یک وکیل شما مشوق مهاجرت به هر قیمتی نبودید در این باره توضیح بفرمایید.

درباره کتاب «مهاجرت با حفظ پیوند با سرزمین مادری» انتشار این کتاب با هدف تأکید بر دو اصل اساسی بود: نخست این‌که مهاجرت نباید به معنای بریدن کامل از سرزمین مادری باشد، بلکه ارتباط عاطفی، فرهنگی و حتی اقتصادی با ایران می‌تواند به غنای تجربه مهاجرت کمک کند و برای هر دوسوی مهاجر و وطن اصلی ثمربخش باشد. دوم آنکه همواره بر ضرورت مهاجرت قانونی تأکید شده است، چراکه تجربه نشان داده مهاجرت‌های غیرقانونی نه‌تنها فرد را در معرض آسیب‌های جدی قرار می‌دهد، بلکه مسیر ادغام اجتماعی و دستیابی به فرصت‌های پایدار را نیز دشوار



کم‌درآمد. همچنین جامعه بومیان هنوز با مشکلات تاریخی و اجتماعی مواجه هستند. بنابراین استرالیا هرچند کشوری توسعه‌یافته محسوب می‌شود، اما مانند هر کشور دیگری از مسائل و شکاف‌های اجتماعی خالی نیست.

مهاجرت چگونه بر رشد جامعه استرالیا و مسیر توسعه آن اثر گذاشته است؟ مهاجران بیشتر انگارز بوده‌اند یا کشور میزبان؟

مهاجرت رکن اصلی جامعه مدرن استرالیاست. بیش از یک‌سوم جمعیت این کشور یا خود مهاجر هستند یا فرزندندان مهاجران. این جریان باعث تنوع فرهنگی، رشد اقتصادی و غنای علمی و هنری شده است. در واقع، مهاجران نیروی کار جوان و متخصص را وارد بازار کرده‌اند و کشور میزبان نیز با سیاست‌گذاری صحیح توانسته این ظرفیت را مدیریت و به فرصت تبدیل کند. بنابراین باید گفت که هر دو عامل مکمل یکدیگر بوده‌اند: مهاجران به عنوان نیروی محرک و استرالیا به عنوان ساختار حمایتگر.

دلیل حضور گسترده ایرانیان در استرالیا طی سده‌های اخیر چیست ؟

ایرانیان به دلایل مختلفی استرالیا را به عنوان مقصد انتخاب کرده‌اند: سیستم آموزشی و دانشگاه‌های معتبر که دانشجویان ایرانی را جذب می‌کند. برنامه‌های مهارت و تخصص برای نیروهای تحصیلکرده ایرانی مناسب است. کیفیت بالای زندگی و امنیت اجتماعی و از همه مهم‌تر، جامعه ایرانی فعال و روبه‌رشد در شهرهای استرالیا که خود عاملی برای جذب مهاجران جدید بوده است. ایرانیان معمولاً در رشته‌های مهندسی، پزشکی، کسب‌وکار و هنر حضوری موفق داشته‌اند و به تدریج توانسته‌اند شبکه‌ای قوی ایجاد کنند که مهاجرت نسل‌های بعدی را نیز تسهیل کرده است

در چند سال گذشته از شما کتابی در ایران منتشر شد که در نوع خود خاص بود، چراکه به عنوان یک وکیل شما مشوق مهاجرت به هر قیمتی نبودید در این باره توضیح بفرمایید.

درباره کتاب «مهاجرت با حفظ پیوند با سرزمین مادری» انتشار این کتاب با هدف تأکید بر دو اصل اساسی بود: نخست این‌که مهاجرت نباید به معنای بریدن کامل از سرزمین مادری باشد، بلکه ارتباط عاطفی، فرهنگی و حتی اقتصادی با ایران می‌تواند به غنای تجربه مهاجرت کمک کند و برای هر دوسوی مهاجر و وطن اصلی ثمربخش باشد. دوم آنکه همواره بر ضرورت مهاجرت قانونی تأکید شده است، چراکه تجربه نشان داده مهاجرت‌های غیرقانونی نه‌تنها فرد را در معرض آسیب‌های جدی قرار می‌دهد، بلکه مسیر ادغام اجتماعی و دستیابی به فرصت‌های پایدار را نیز دشوار